

شالدون گذاری

واحد آموزش سلامت

فروردین ۱۴۰۵

منبع:

برونر سودارث ۲۰۱۶

برای انجام دیالیز باید راه مناسبی برای دسترسی به رگ های خونی وجود داشته باشد این راه دسترسی داریم یا موقتی می باشد.

شالدون چیست ؟

شالدون یک لوله پلاستیکی نرم (با قطر نصف خودکار و طول حدود ۰/۲ سانتی متر) می باشد که از طریق پوست در یک رگ مرکزی در ناحیه گردن یا کشاله ران قرار داده می شود تا از طریق آن خون جهت دیالیز وارد دستگاه

همودیالیز شده و پس از همودیالیز به بدن برگردانده شود. در بیماران مبتلا به نارسایی حاد کلیه که به علت عملکرد ناکافی کلیه امکان برداشتن سموم و مایعات اضافی توسط کلیه وجود ندارد نیاز به کاتتر گذاری جهت همودیالیز می باشد.

شالدون دو نوع می باشد :

شالدون موقت

شالدون دائم

عوارض بعد از شالدون گذاری :

خونریزی ، آسیب به بافت های اطراف از جمله شریان مجاور و آسیب به ریه. در صورت وقوع خونریزی و آسیب عروقی اکثر موارد با استراحت و تمهیدات غیر تهاجمی کنترل می شود. به ندرت نیاز به تزریق خون و جراحی جهت کنترل خونریزی است؛ به ندرت آسیب به بافت ریه وارد می شود عوارض دیر رس کاتتر شامل عفونت ، ایجاد لخته و تنگی در رگ و ترومبوز کاتتر است.

آمادگی های قبل از کاتتر گذاری :

در صورتی که از داروهای رقیق کننده خون نظیر آسپرین ، پلاویکس و وارفارین استفاده می کنید به پزشک اطلاع دهید. قبل از انجام کاتتر گذاری بهتر است استحمام نمایید. موهای ناحیه تعبیه کاتتر با ماشین اصلاح برقی تراشیده شود.

نمونه خون جهت بررسی اختلالات خونریزی دهنده از شما گرفته می شود.

نحوه قرار دادن کاتتر شالدون:

کاتتر گذاری در اتاقی خارج از بخش که به همین منظور تجهیز شده است ، انجام می شود.

شما به پشت روی تخت دراز می کشید و سر تخت پایین آورده می شود (پایین تر از پای بیمار قرار می گیرد). در صورتی که قرار است کاتتر در ناحیه کشاله ران گذاشته شود نیازی به پایین آوردن سر تخت نیست. بعد از ضد عفونی کردن پوست ، محل ورود کاتتر بی حس می شود. پس از گرفتن رگ با سوزن و قرار دادن کاتتر ، کاتتر با بخیه در محل ثابت و هپارینه می شود تا خون در محل کاتترگذاری شده منعقد نگردد.

مراقبت های پس از شالدون گذاری

۱) از تماس آب با کاتتر خودداری شود. جهت استحمام باید کاتتر با پوشش ضد آب پوشانده شود. بهتر است که سر و بدن جداگانه شسته شود تا احتمال تماس کاتتر با آب کم شود. دوش گرفتن به نحوی که کاتتر در آب غوطه ور نشود بهترین روش است. پس از دوش گرفتن پانسمان جدید روی محل گذاشته و پماد آنتی بیوتیک روی موضع قرار دهید.

۲. از فعالیت های سنگین و فعالیت هایی که منجر به افزایش فشار داخل شکمی می شوند، مثل زور زدن پرهیز شود.

۳. در صورت وقوع درد ، خونریزی ، تب و یا لرز ، قرمزی ، تورم و گرمی یا ترشح در محل خروج لوله ها سریعاً به مرکز درمانی مراجعه شود.

۴. سعی کنید به سمتی که کاتتر شالدون دارد نروید.

۵. از خم کردن لوله های شالدون ، باز کردن سر یوله ها آن در منزل ، خاراندن زیر پانسمان یا دستکاری با دست آلوده و کشیده شدن آن هنگام تعویض لباس خودداری فرمایید.

۶. در صورت پاره شدن بخیه ها یا خارج شدن لوله ها به هیچ عنوان لوله ها را جابجا نکنید و هرگز سعی در برگرداندن آن نکنید با یک گاز استریل محل را فشار دهید و به سرعت به بیمارستان مراجعه نمایید.

۷. شالدون دائمی بخیه خارجی ندارد و نیازی به پانسمان نیست فقط مراقب باشید لوله ها کشیده یا باز نشوند.

۸. به هیچ عنوان اجازه ندهید از کاتتر جهت گرفتن نمونه و تزییقات استفاده شود

شماره تماس سوپروایزر آموزش
سلامت

۶۵۴۸۹۰۶۸

شماره تماس بخش دیالیز
۶۵۴۸۹۵۷۷ داخلی ۱۷۸

ساعات تماس

۸ صبح تا ۱۳ ظهر